

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 365

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 mai 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
42.		494.	10
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația COM(2016) 85.....	2–3	— Decret privind înaintarea în gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere, a unui contraamiral cu două stele, în retragere, veteran de război din Ministerul Apărării Naționale	
43.		495.	10
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Următoarele etape operaționale ale cooperării dintre UE și Turcia în domeniul migrației COM (2016) 166	4–5	— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	
45.		496.	11
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Documentul de lucru al serviciilor Comisiei — Raportul de țară al României pentru 2016, inclusiv un bilanț aprofundat privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice SWD(2016)91	6–8	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	
DECRETE			
492.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele, în retragere, a unui general-maior cu două stele, în retragere, veteran de război din Ministerul Apărării Naționale	9	Decizia nr. 53 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	12–14
493.		Decizia nr. 73 din 23 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	14–16
— Decret privind înaintarea în gradul general-maior cu două stele, în retragere, a unui general de brigadă cu o stea, în retragere, veteran de război din Ministerul Apărării Naționale	9		

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația

COM(2016) 85

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4 c-19/402, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 12 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Salută rezultatele prezentate în comunicarea Comisiei Europene și recunoaște că progresele sunt remarcabile, în pofida anumitor restanțe, cel mai mare succes fiind viziunea strategică și perspectiva umanitară.

2. Salută clarificările survenite între vara anului 2015 și momentul actual, în special în ce privește definiția și semnificația termenilor de „refugiat” și respectiv de „migrant”, obligativitatea absolută pentru migranți de a respecta regulamentele privind trecerea frontierei externe a Uniunii, iar a statelor membre de a proteja frontiera externă, obligativitatea pentru migranți de a accepta înregistrarea în statul unde se află și, în general, deciziile autorităților și obligația statelor membre de a-și îmbunătăți rata de aplicare a deciziilor de returnare.

3. Susține opinia că „nu ar trebui să existe iluzii despre încheierea crizei refugiaților înainte de soluționarea definitivă a cauzelor sale profunde”, dar semnalează că acest argument poate fi considerat demobilizant, de vreme ce posibilitatea Uniunii Europene de a îndeplini acest obiectiv, într-un interval de timp rezonabil, este extrem de redusă, atât din motive legate de resurse, de situația politică internă din mai multe state membre și de seria de crize prin care trece Uniunea, cât și din motive care privesc aranjamentele internaționale, cunoscute sub denumirea de „ordine mondială”.

4. Salută propunerea Comisiei de modificare punctuală a Codului frontierelor Schengen în vederea introducerii la toate frontierele externe a unor verificări sistematice obligatorii, foarte utile în materie de securitate, în special în contextul luptătorilor teroriști străini; salută prelungirea de la două la șase săptămâni a termenului din cadrul procedurii operațiunilor standard pentru relocarea externă în cadrul schemei 1:1 cu Turcia.

5. Apreciază că, dintre rezultatele prezentate, triplarea prezenței pe mare, noul sistem pentru situații de urgență de transfer al solicitanților de azil din țările cele mai afectate, alocarea a peste 10 miliarde euro, noul cadru de coordonare și cooperare pentru țările din Balcanii de Vest, propunerea privind o nouă pază europeană de frontieră și de coastă și parteneriatul cu Turcia reprezintă cele mai semnificative progrese.

6. Observă că cifrele prezentate în comunicare, și anume că proporția migranților, ale căror amprente digitale sunt incluse în baza de date Eurodac, a crescut în Grecia de la 8%, în septembrie 2015, la 78%, în ianuarie 2016, iar în Italia de la 36% la 87% în decursul aceleiași perioade, demonstrează gradul inacceptabil de refuz al imigranților, la începutul crizei, de a coopera cu autoritățile.

Reține că în comunicare se precizează că există în continuare probleme legate de migranții aflați în situație neregulamentară care se sustrag înainte de finalizarea procedurilor.

7. Salută instalarea de centre de primire și înregistrare (hotspot), întrucât acestea permit să se acționeze cu prioritate în locurile expuse unei presiuni extreme și contribuie la identificarea celor care au nevoie de protecție internațională și a celor care nu au nevoie de o asemenea protecție.

8. Recunoscând că înregistrarea este un prim pas esențial în controlul și gestionarea fluxurilor, salută înființarea de hotspoturi în Grecia și Italia, unde echipe integrate de agenți de frontieră acționează non-stop pentru a verifica, identifica și preleva amprente digitale ale resortisanților din țările terțe, care ajung în mod neregular la frontierele externe ale UE.

9. Susține abordarea Comisiei privind obligația tuturor statelor membre de a adopta măsurile necesare pentru blocarea imigranților care refuză procedurile de înregistrare pentru că doresc să solicite azil în altă parte; remarcă schimbarea de ton față de vara anului 2015: „Cei care sosesc în UE trebuie să știe că, în cazul în care au nevoie de protecție, o vor primi, dar nu este alegerea lor unde anume.”

10. Apreciază favorabil crearea grupului operativ pentru strategia de informare a migranților (MIS) în scopul de a elabora și difuza solicitanților de azil informații eficiente cu privire la drepturile și obligațiile lor, dar consideră că același model instituțional ar fi fost binevenit și pentru colectarea de date de la imigranți, cu privire la rețelele de contrabandă/trafic prin care au ajuns în Europa.

Reamintește în acest sens că însuși textul comunicării susține că „este esențial ca încă din prima fază, în hotspot-uri, să fie identificate victimele reale sau potențiale ale traficului de persoane, să fie informate cu privire la drepturile lor și să aibă loc cooperarea necesară cu autoritățile polițienești și judiciare pentru a se asigura că traficanții sunt identificați și urmăriți penal”.

11. Având în vedere declarațiile, angajamentele, dar și reproșurile unor state membre la adresa poziției altor state membre, cu privire la modul în care ar fi trebuit gestionată criza migrației, își manifestă surprinderea față de indulgența Comisiei Europene cu privire la suspendarea temporară, la cerere, a obligațiilor în temeiul procedurii de transfer, care reveneau Suediei și Austriei; consideră că „dificultățile deosebite” cu care s-ar fi confruntat aceste state nu puteau fi atât de mari încât să nu poată fi rezolvate prin alocări din fondurile de urgență de tipul celor utilizate și pentru sprijinul Greciei; invită Comisia Europeană să ofere date suplimentare cu privire la natura și profunzimea acelor „dificultăți deosebite”.

12. Salută eforturile diplomatice ale Uniunii pentru rezolvarea crizelor, precum cele din Siria și Libia și pentru combaterea amenințării pe care o reprezintă Daesh/ISIL, strategia sa de a se concentra pe cauzele profunde care generează fluxurile și pe crearea unui mediu stabil în care refugiații să poată reveni; constată însă că probabilitatea ca Uniunea să înregistreze progrese este foarte redusă în condițiile în care aceasta își exercită puterea de influență (soft power) în fața unor forțe militare care nu recunosc acel concept.

13. Își exprimă satisfacția că în zona central-sudică a Mării Mediterane, EU NAVFOR MED, operațiunea navală „Sophia” a trecut într-o fază care include acțiuni de abordaj, percheziționare, sechestrare și deviere, în ape internaționale, de nave suspectate că sunt folosite pentru introducerea ilegală de migranți sau pentru trafic de persoane; observă totuși că, deși prezintă numărul de 9.000 de persoane salvate, nu se prezintă date despre câte nave au fost sechestrate sau deviate și ce s-a întâmplat cu echipajul acelor nave.

Semnaleză că acest aspect devine cu atât mai important cu cât un efect secundar al recentului acord între Uniunea Europeană și Turcia, de punere în aplicare a planului comun de acțiune pentru gestionarea migrației, ar putea fi amplificarea traversărilor Mării Mediterane, ceea ce ar presupune ambarcațiuni mai mari decât cele din Marea Egee, și cu echipaj la bord.

14. Menține toate observațiile și recomandările sale din opinia privind următoarele etape operaționale ale cooperării dintre UE și Turcia în domeniul migrației [COM(2016)166].

15. Reamintește că unele state membre au încercat să aplice, încă de la începutul crizei, normele de bază ale sistemului de azil al UE, pe care Comisia Europeană le susține acum fără rezerve, dar care au fost criticate, printre alții, chiar de către state membre principale de destinație, pentru presupusa încălcare a drepturilor refugiaților; în aceeași situație s-au aflat și unele state de tranzit din ruta Balcanilor.

16. Având în vedere ușurința cu care mai multe state membre au acceptat cotele obligatorii, își exprimă surprinderea față de situația descrisă în comunicare, că multe state membre nu își respectă angajamentele privind punerea în aplicare a deciziilor privind transferul.

Subliniază că, în privința relocării externe, România participă la schema de relocare externă adoptată în 2015 pe baze voluntare, în spiritul principiului solidarității europene.

17. Regretă că Regulamentul Dublin pare să fie în mare măsură abandonat de Germania pentru solicitanții de azil sirieni, mai multe state membre suspendând aplicarea regulamentului, sub presiunea fluxului de migranți.

Subliniază că „reabilitarea” Regulamentului Dublin sau aplicarea riguroasă a unei eventuale noi formule aflate în pregătire la Comisia Europeană devin esențiale pentru reluarea unui circuit normal și pentru înlăturarea percepției de „criză a refugiaților”, precum și de incapacitatea Uniunii de a răspunde adecvat.

18. Consideră că pe măsură ce frontierele externe redevin sigure sistemul de informații Schengen se va putea dispensa de controalele la frontierele interne, recăpătându-și imaginea anterioară crizei, de cooperare consolidată exemplară.

Subliniază că, în pofida refuzului unor state membre de a-i permite accesul în spațiul Schengen al cărui membru *de facto* este încă din anul 2010, România rămâne un susținător hotărât al sistemului Schengen, în primul rând pentru ceea ce reprezintă acesta în materie de integrare europeană.

Remarcă estimările Comisiei Europene privind faptul că reintroducerea controalelor la frontierele interne, pe o bază sistematică și pe termen lung, ar genera costuri economice majore, între 5 miliarde și 18 miliarde euro în ceea ce privește doar costurile directe totale, pentru cetățeni și întreprinderi, subminând piața unică.

19. Observă că asigurarea frontierelor poate provoca, în mod paradoxal, prin reducerea migrației neautorizate, creșterea salariilor pentru locuri de muncă cu calificare scăzută în țara de primire și scăderea salariilor din țara de origine, ceea ce ar spori motivația de a migra ilicit; de asemenea, aplicarea riguroasă a legislației privind munca nedeclarată în statele membre poate

reducе salariile pentru imigranții neautorizați, întrucât angajatorii ar deveni mai puțin dispuși să îi angajeze.

20. La act de apelurile către Comisia Europeană de a sprijini instituirea accelerată a noii Paze europene de frontieră și de coastă, pentru ca aceasta să devină operațională în cursul verii anului în curs, dar semnaleză că întreaga paradigmă s-a schimbat odată cu planul comun de acțiune UE-Turcia. Reamintește că în opinia sa privind Paza europeană de frontieră și de coastă a arătat că modul în care agenția acționează pentru a-și realiza obiectivele, operațiunile agenției și aria sa de responsabilitate se modifică substanțial, de vreme ce, *de facto*, migrația ilegală, pentru care fusese concepută agenția, se transformă în migrație (aproape) legală; a subliniat, de asemenea, necesitatea ca agenția să desfășoare operațiuni și în Turcia, cu acordul și în cooperare cu partea turcă.

21. Își manifestă surprinderea față de cifrele prezentate în comunicare, privind ratele scăzute ale returnărilor din 2014, respectiv 16% pentru țările africane și 40%, media UE; susține poziția Comisiei Europene, care consideră că returnarea și readmisia reprezintă unele dintre prioritățile majore ale UE în cadrul relațiilor sale cu țările terțe de origine și/sau de tranzit.

Observă că refuzul unora dintre țările de origine de a reprimi returnații complică și mai mult lucrurile.

Reține că datele Europol indică drept principale focare ale contrabandei cu migranți orașele Amman, Alger, Beirut, Benghazi, Cairo, Casablanca, Istanbul, Izmir, Misrata, Oran și Tripoli.

Reține că unele țări terțe, cu o rată scăzută de returnare, manifestă reticențe pentru încheierea acordurilor de readmisie cu Uniunea Europeană, unele dintre aceste state fiind parteneri ale Uniunii, în cadrul politicii europene de vecinătate.

Consideră că Uniunea ar trebui să își folosească toate resursele politice și diplomatice pentru încheierea acordurilor de readmisie cu statele de origine a migranților economici, ar trebui să prevadă pachete de stimulente, inclusiv acordarea de preferințe comerciale, dar ar trebui să pregătească și mijloace de presiune adecvate.

22. Observând că în multe dintre statele de origine a fluxurilor de migranți situația politică, economică și socială s-a degradat continuu, ajungând la un nivel total inacceptabil pentru lumea civilizată, consideră că, în perspectivă, UE ar trebui să fie pregătită să inițieze acțiuni globale pentru asigurarea administrării acelor state, cu sprijin internațional; consideră că asumarea unui asemenea rol de actor global corespunde pe deplin strategiei de politică externă a Uniunii.

23. Reține importanța noțiunii de „țară sigură”, precum și apelul Comisiei Europene ca toate statele membre să prevadă în legislația lor națională noțiunea de „țări terțe sigure” și să o aplice în stabilirea dreptului la protecție internațională.

24. Susține activitatea Comisiei Europene privind punerea în aplicare a legislației și procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, pentru a corecta transpunerea incompletă și o punere în aplicare incoerentă a normelor sistemului european comun de azil; își manifestă speranța că adaptarea la realitate și raționalitatea noului sistem comun de azil vor convinge statele membre să îi acorde creditul necesar bunei sale funcționări.

25. Reține că Eurobarometrul Comisiei Europene din decembrie 2015 arată că 68% dintre europeni declară că sunt în favoarea unei politici europene comune privind migrația, 79% cred că procedura ar trebui să fie aceeași în toate statele membre ale UE, iar 66% sunt în favoarea simplificării procedurilor legale de migrație.

26. Conștientă că un sistem comun de azil va ridica probleme de suveranitate, consideră că metoda pașilor mici mai poate funcționa doar la nivel tehnic și că, în consecință, Comisia Europeană ar trebui să insiste în negocierile sale cu statele membre.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 10 mai 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 10 mai 2016.
Nr. 42.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European,
Consiliul European și Consiliu — Următoarele etape operaționale ale cooperării dintre UE și Turcia
în domeniul migrației**

COM (2016) 166

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4 c-19/404, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 12 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Felicită instituțiile Uniunii Europene și statele membre care, într-o perioadă scurtă, au elaborat, au negociat și au realizat un plan comun de acțiune cu Turcia, susceptibil să contribuie decisiv la rezolvarea unei crize existențiale a Uniunii Europene.

2. Felicită Turcia pentru că a venit în întâmpinarea propunerilor Uniunii și consideră că această atitudine poate antrena progrese și în alte dosare dificile ale raporturilor Turciei cu Uniunea Europeană, în special cele legate de respectarea drepturilor omului.

3. Apreciază că măsurile adoptate sunt într-adevăr îndrăznețe, atipice pentru Uniune, ceea ce demonstrează însă, pe de o parte, nivelul de risc excepțional al crizei, iar, pe de altă parte, nivelul de succes urmărit și importanța soluțiilor cuprinse în acordul UE-Turcia.

4. Observă că, în comunicarea sa, Comisia Europeană indică închiderea rutelor utilizate de persoanele care introduc ilegal migranți și subminarea modului de acțiune al acestora, ca obiective ale planului de acțiune; consideră că acestea ar putea fi marcate ca efecte ale planului comun de acțiune și nu ca obiective, pentru că mobilizarea unor actori de proporții Uniunii Europene și Turciei pentru combaterea unor infracțiuni la frontiera externă a Uniunii nu ar avea sens decât dacă cei care comit infracțiunile nu sunt simpli traficanți sau contrabandiști, ci organizații puternice, cu o strategie și scopuri care depășesc aparențele.

Consideră că această interpretare poate fi susținută și de operațiunea NATO în Marea Egee, care pare supradimensionată în raport cu adversarul vizibil.

5. Recunoaște că alternativele la planul comun de acțiune, prin oferta de asistență mai mare în țările de prim azil sau prin sprijinirea dezvoltării sistemului de azil în Grecia, nu ar fi fost la fel de eficiente pentru lichidarea rețelelor de traficanți, un aspect important, dacă avem în vedere inițiativele Comisiei Europene sub titulatura „infracțiunea nu aduce profit” („*crime does not pay*”).

6. Salută distincția categorică între imigranții economici, care caută prosperitate, și refugiații a căror viață a fost în pericol în zonele de conflict de unde provin, reflectată în regulim substanțial diferit din plan; consideră că ar trebui de asemenea făcută distincția dintre zonele de război și zonele neadministrate, unde nu există un risc permanent și grav pentru viața locuitorilor, ci un risc discontinuu, difuz, rezultând din absența ordinii publice.

7. Observă că planul comun de acțiune se focalizează pe refugiații din Siria și consideră că această orientare este justă, în măsura în care riscurile vitale și suferințele populației din Siria

sunt incomparabil mai mari decât ale imigranților proveniți din orice alte regiuni.

8. În acest sens susține abordarea Comisiei Europene potrivit căreia cetățenii sirieni care au rămas în Turcia ar trebui să aibă prioritate la relocare, deoarece ei sunt eligibili pentru protecție temporară.

9. Observă că planul comun de acțiune este destinat să ușureze, în primul rând, sarcina Greciei, ceea ce reprezintă o manifestare palpabilă a solidarității la nivel european, pe care o susține fără rezerve; semnalează că un efect nedorit va fi o creștere a traversărilor Mării Mediterane și posibil, chiar a Mării Negre, cu riscuri mai mari pentru migranți; pentru a reduce aceste riscuri consideră că, pe termen scurt, operațiunile de salvare în Marea Mediterană ar trebui să aibă loc cât mai aproape de coastele Nordului Africii, iar, pe termen mediu, ar trebui elaborat un plan de acțiune cu aceeași capacitate de rezolvare a provocărilor cu planul comun de acțiune UE-Turcia.

10. Salută faptul că acordul UE-Turcia vizează reducerea fluxului de migranți din Marea Egee, dar semnalează riscul ca migrații să se îndrepte către Marea Neagră; întrucât acordul UE-Turcia nu se referă în mod explicit la această posibilă rută, recomandă Comisiei Europene să reanalizeze efectele secundare ale acestui acord și să propună măsuri în consecință.

11. Își exprimă speranța că buna funcționare a planului comun de acțiune va inversa tendința de ascensiune a forțelor politice naționaliste, antieuropene, din mai multe state membre, care reprezintă principala amenințare la adresa Uniunii.

12. Reamintind că a susținut în toate ocaziile relocarea pe bază de voluntariat, își manifestă satisfacția că principiul voluntariatului capătă consistență la nivelul Uniunii Europene și își exprimă speranța că negocierile în curs dintre Comisia Europeană și statele membre pentru relocarea din Turcia a 54.000 de refugiați vor consacra acest principiu.

13. Estimează că sunt justificate așteptările Comisiei Europene ca, odată ce fluxurile neregulate din Turcia către UE vor lua sfârșit, să crească numărul de state membre care doresc să participe la mecanism.

14. În legătură cu aserțiunea din comunicare că „mecanismul de relocare 1:1 va funcționa dacă statele membre își asumă un număr suficient de angajamente de relocare”, reamintește că unele state membre obișnuiau să preia refugiați aflați în taberele din Turcia, Liban sau Iordania pe baza unor criterii și decizii proprii și crede că acum, când transferul refugiaților se va face în mod legal și organizat prin noul mecanism, acest demers ar trebui să înceteze, astfel încât disponibilitatea acelor state membre de a prelua refugiați să servească succesului noului cadru al operațiunilor de relocare, în beneficiul întregii Uniuni.

15. Susține opinia Comisiei Europene potrivit căreia returnarea tuturor imigranților nou sosiți din Turcia în insulele grecești și relocarea pentru fiecare sirian readmis de către

Turcia a unui alt sirian din Turcia către UE ar trebui să fie o măsură temporară și excepțională.

16. În actul că Grecia a modificat legislația în domeniul azilului, facilitând returnarea în Turcia a migranților care nu au solicitat azil în Grecia și reținerea, în centre de detenție, a migranților care nu întrunesc condițiile pentru acordarea azilului.

17. În actul că Turcia a modificat legislația pentru a permite înregistrarea migranților ilegali, cu statutul de „protejați temporar”, a elaborat un proiect de lege care va sancționa facilitarea migrației ilegale, similar infracțiunilor de crimă organizată sau terorism, a demarat procedurile pentru încheierea unor acorduri de readmisie cu 14 dintre cele mai frecvente state de origine a migranților.

18. În actul că întârzierea accelerării plăților prin instrumentul pentru refugiații din Turcia se datorează atât întârzierii de către partea turcă a propunerilor de proiecte, cât și întârzierii de a debloca fondurile de către Uniunea Europeană și statele membre.

19. Semnalează că una dintre interpretările posibile ale reducerii rapide și semnificative a fluxului de imigranți către insulele Greciei, care se produce deja, ar fi că de fapt imigranții nu erau alungați de împrejurări ostile, ci erau motivați de dorința de a trăi în țări civilizate, cu un standard de viață ridicat.

20. Salută instituirea conceptului unui sistem colaborativ, de evaluare rapidă, condus de UE, care va funcționa la frontierele externe ale Uniunii Europene, dar, întrucât procedurile de relocare nu exclud riscurile teroriste, consideră că acest sistem ar trebui dublat de un mecanism de securitate dedicat verificării cazurilor problematice; avertizează că în unele cazuri este imposibil de stabilit identitatea reală a imigranților, conexiunile sau scopurile lor și că acest fapt este facilitat, printre altele, și de reticențele unor imigranți de a coopera cu autoritățile statului gazdă sau ale agențiilor Uniunii Europene; avertizează că liberalizarea regimului de vize pentru Turcia ar putea să faciliteze deplasarea unor cetățeni turci, membri ai unor organizații extremiste/teroriste active în Turcia; de aceea consideră că verificările prin acest mecanism de securitate vor trebui să includă și cetățenii turci care corespund profilului respectiv.

21. Salută lansarea operațiunilor de returnare din 4 aprilie 2016, când Frontex a asistat Grecia în transportarea a 202 migranți pe trei feriboturi din insulele Lesbos și Chios în Turcia.

22. Avertizează că propunerea legislativă pregătită de către Comisia Europeană pentru sfârșitul lunii aprilie 2016, de eliminare a obligativității vizelor pentru cetățenii turci, vine în contextul votului negativ la referendumul consultativ olandez pe tema ratificării Acordului de asociere al UE cu Ucraina, ceea ce arată necesitatea unei mai bune comunicări cu cetățenii europeni în privința relațiilor cu statele din imediata vecinătate a UE.

23. În actul de principalele critici aduse planului comun de acțiune, care ar fi predominant pragmatic, lipsit de etică și reactiv și nu ar răspunde unor obligații de natură juridică rezultate din Carta drepturilor fundamentale a UE, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și din hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, dar consideră că niciuna dintre aceste critici nu se susține.

24. În ceea ce privește interdicția expulzării colective a străinilor prevăzută de art. 19 din Carta drepturilor fundamentale a UE și de art. 4 din Protocolul nr. 4 al Convenției Europene a Drepturilor Omului consideră că organizarea propusă de planul comun de acțiune nu are caracterul unei expulzări colective, din moment ce fiecărui imigrant i se oferă posibilitatea de a solicita protecție internațională și de a-și susține cazul în mod individual.

25. Reamintește că, în conformitate cu art. 4 din Protocolul nr. 4 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, prin *expulzare colectivă* se înțelege orice măsură prin care un străin, în calitate de membru al unui grup, este forțat să părăsească o țară, în afară de situația în care o astfel de măsură este luată pe baza unei examinări rezonabile și obiective a situației particulare a fiecărui membru al grupului în cauză.

26. Reamintește, în continuare, că imigranții aflați în Grecia evitau să depună cereri de azil care ar fi fost procesate în deplină legalitate, tocmai pentru că doreau să depună cererea de azil în alt stat membru, dar că, după începerea aplicării planului de acțiune, au depus masiv cereri de azil în Grecia; consideră că, prin acest act, nu se mai poate pune problema „expulzării colective”.

27. În ceea ce privește imigranții nou-veniți în Grecia ia act că în comunicarea Comisiei Europene este prevăzută garanția că li se va aplica directiva privind procedurile de azil; consideră că această garanție este suficientă pentru respectarea celor mai înalte standarde privind drepturile solicitanților de azil.

28. Cu privire la creșterea capacității de procesare a cererilor de azil/protecție internațională reamintește că, în cadrul Consiliului European din 17—18 martie, Comisia Europeană a distribuit un document neoficial (*non-paper*) privind viziunea sa referitoare la punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia prin sprijinirea rapidă a capacității Greciei, conținând o evaluare a necesarului de resurse umane, operaționale, precum și informații privind structura organizatorică și precondițiile juridice.

Subliniază că România a pus la dispoziția Greciei una dintre cele mai consistente oferte de sprijin.

29. Reamintește că, potrivit Agenției ONU pentru Refugiați, termenul „țară terță sigură” se aplică statelor care nu produc refugiați sau în care refugiații se pot bucura de privilegiile azilului, fără niciun pericol; în acest cadru temerile că Turcia nu ar îndeplini cu adevărat criteriile pentru a fi desemnată o țară sigură, așa cum este considerată în planul comun de acțiune, nu au teme.

30. Susține aserțiunea Comisiei Europene potrivit căreia Turcia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a împiedica apariția de noi rute terestre și maritime pentru fluxul migrației din Turcia către UE; în primul rând, consideră că autoritățile turce ar trebui să prevină crearea unor noi rute maritime prin Marea Mediterană și Marea Neagră, mult mai periculoase pentru imigranți decât rutele terestre.

31. Consideră că primirea de către Turcia a peste două milioane de imigranți și refugiați, cu mult înainte de adoptarea planului de acțiune comun, dovedește toleranța statului turc și dorința de a acorda asistență migranților și crede că tocmai această caracteristică a determinat Uniunea Europeană să lanseze negocierile pentru planul comun de acțiune.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 10 mai 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Documentul de lucru al serviciilor Comisiei —
Raportul de țară al României pentru 2016, inclusiv un bilanț aprofundat privind prevenirea
și corectarea dezechilibrelor macroeconomice
SWD(2016)91**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/398, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 5 aprilie 2016, Camera Deputaților:

Își manifestă satisfacția cu privire la faptul că România nu înregistrează dezechilibre economice, prezintă o structură echilibrată a finanțelor publice, se bucură de încrederea investitorilor și se află pe o traiectorie de dezvoltare sustenabilă, fiind create premisele ca următorul raport de țară să evidențieze o situație și mai bună.

Solicită Comisiei Europene ca, având în vedere caracterul lacunar al raportului de țară, să depună eforturi pentru a îmbunătăți substanțial mecanismul de informare cu privire la datele necesare elaborării acestui raport, să le verifice și să le actualizeze, precum și să extindă și să diversifice sursele de informare, inclusiv prin consultarea parlamentelor naționale, astfel încât raportul să devină o sursă de referință cu un grad de realism și credibilitate mai ridicat.

Își exprimă nemulțumirea cu privire la faptul că raportul de țară nu cuprinde o multitudine de aspecte și evoluții pozitive ale economiei României, a căror analiză ar fi conturat un tablou mai realist al situației societății românești și ar fi condus la previziuni și recomandări cu un grad de acuratețe mai ridicat; aduce în atenția Comisiei Europene următoarele aspecte pozitive ce nu au fost prezentate în raportul de țară:

a) PIB-ul potențial a accelerat de la 1,0% în 2011 la 2,8% în 2015 și se așteaptă să sporească treptat până la 3,8% în 2017, în condițiile adoptării măsurilor de relaxare fiscală;

b) în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene, creșterea PIB-ului potențial este peste creșterea economică efectivă;

c) în 2014 și 2015, importurile de bunuri de consum au avut o evoluție inferioară celor de bunuri de capital, ceea ce arată că principala sursă a deficitului comercial sunt investițiile (în principal, investițiile străine directe și fondurile europene), cu toate că, începând cu 2014, s-au luat măsuri succesive de relaxare fiscală, precum: reducerea TVA la produse de panificație și alimente și reducerea CAS;

d) România și-a îmbunătățit structura exporturilor, ponderea exporturilor de înaltă și medie tehnologie crescând de la 49% în 2010 la aproape 51% în 2015;

e) competitivitatea exporturilor României a fost susținută de menținerea dinamicii salariale sub cea a productivității muncii;

f) în 2015 România se situa printre primele state membre din UE cu un cost unitar al muncii pronunțat negativ în termeni reali.

Subliniază impactul pozitiv semnificativ pe care fondurile europene (al căror grad de absorbție urmează să crească până în luna iunie 2016, odată cu finanțarea proiectelor retrospective) l-au avut asupra indicatorilor macroeconomici, conform studiului recent elaborat de Comisia Națională de Prognoză.

Subliniază că România are în continuare nevoie de investiții pentru a-și consolida situația economico-socială și că interpretarea valorilor indicatorilor macroeconomici necesită o

interpretare pe termen lung pentru a dobândi acuratețea necesară fundamentării solide a unor recomandări și acțiuni.

În mod specific face următoarele observații:

1. Subliniază faptul că investițiile în inovare realizate de marile companii, inclusiv cele ce desfășoară activități în România, se reflectă în operațiunile derulate de acestea în toate statele membre unde sunt prezente; acest lucru face ca analiza investițiilor sectorului privat în inovare să fie elocventă doar dacă ia în considerare toate statele membre în ansamblu și nu fiecare stat membru în parte.

2. Împărtășește preocuparea Comisiei Europene cu privire la impactul economic pe termen lung al emigrației lucrătorilor cu înaltă calificare; atrage atenția că fenomenul acesta face parte dintr-o mobilitate acceptată a forței de muncă în Uniune, context în care ar trebui analizate toate fluxurile de forță de muncă și extins orizontul de analiză pe termen lung, pentru a surprinde și eventualele mișcări de reintrare în România a lucrătorilor români înalt calificați.

3. Atrage atenția că „supravegherea postprogram” referitoare la al treilea program consecutiv de asistență financiară privind balanța de plăți pentru România (2013—2015) ar trebui să includă și măsuri de sprijinire a eforturilor României, și nu doar monitorizarea sa; atrage atenția că nu există nicio mențiune cu privire la implicarea Comisiei Europene după primăvara anului 2018, când se estimează că 70% din împrumutul acordat de Uniunea Europeană va fi rambursat.

4. Salută menționarea atingerii obiectivelor naționale din Strategia Europa 2020 în domenii cum ar fi: emisii de gaze cu efect de seră, energii din surse regenerabile, eficiență energetică, învățământ terțiar, precum și în ceea ce privește reducerea numărului de persoane care sunt expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială; asigură de depunerea de eforturi în continuare pentru consolidarea acestor rezultate.

5. Împărtășește îngrijorarea Comisiei Europene cu privire la zonele rurale ce se confruntă cu provocări specifice, cum ar fi: utilizarea foarte deficitară a capitalului uman și existența unor „insule” de sărăcie și de excluziune socială, adânc înrădăcinate, dar atrage atenția că impulsivitatea capitalului uman și combaterea sărăciei sunt acțiuni pe termen foarte lung, iar surprinderea rezultatelor intermediare în aceste procese este deosebit de dificilă într-o analiză anuală.

6. Își manifestă rezerva cu privire la previziunile privind creșterea presiunilor inflaționiste în 2016, odată cu creșterea cererii interne și cu majorarea salariului minim, începând cu luna mai, în coroborare cu reducerea impactului reducerilor de TVA.

7. Își manifestă rezerva cu privire la estimarea conform căreia datoria publică va crește treptat la peste 40% din PIB până în 2017 și la peste 60% până în 2026, având în vedere așteptările pentru politici publice mai prudente și pentru o creștere a PIB mai solidă.

8. Își manifestă preocuparea cu privire la menționarea unui efect cumulativ semnificativ al finanțării acordate în cadrul noului Fond european pentru investiții strategice (FEIS), a programului

Orizont 2020, a Mecanismului pentru interconectarea Europei și al altor fonduri ale Uniunii Europene gestionate direct, cu fondurile structurale și de investiții, deoarece primele sunt competitive pe planul Uniunii (nu au sume rezervate pentru fiecare stat membru), iar România ar trebui să acceseze fonduri competitive gestionate direct de Comisia Europeană, lucru mult mai dificil.

9. Salută îmbunătățirea considerabilă a poziției investiționale internaționale nete (PIIN) a României în 2015 față de 2012, ca urmare a reducerii deficitului de cont curent și a creșterii puternice a PIB-ului nominal, dar consideră că evoluția pozitivă va continua dacă nivelul de coeziune pe planul UE va crește.

10. Salută constatarea dependenței reduse de importurile de gaze naturale și de produse petroliere, ce a contribuit la îmbunătățirea situației contului curent ajustat ciclic în perioada 2013—2015, și își exprimă speranța că dependența aceasta va scădea în continuare, ca urmare a politicii energetice a UE.

11. Își manifestă îngrijorarea cu privire la estimarea că exporturile se vor modera, în concordanță cu creșterea principalilor parteneri comerciali, în timp ce se preconizează o intensificare a importurilor, stimulate de cererea internă, dar consideră că impactul acestei situații va fi limitat.

12. Își exprimă speranța că, în urma măsurilor de sprijinire a IMM-urilor, acestea se vor alătura într-o măsură mai ridicată întreprinderilor străine ce contribuie în mod considerabil la exporturile României, mai ales în situația în care Comisia Europeană va acționa în direcția sprijinirii acestora.

13. Este în dezacord cu Comisia Europeană în ce privește faptul că lipsa viziunii pe termen mediu și punerea în aplicare deficitară a normelor bugetare sunt principalii factori care determină prociclicitatea, având în vedere nivelul înalt de integrare al economiei naționale, precum și revirimentul investițiilor din 2015.

14. La act cu îngrijorare de faptul că investițiile întreprinderilor în cercetare și dezvoltare în România sunt încă insuficient dezvoltate, în ciuda unor noi stimulente, dar recomandă ca analiza acestor investiții să cuprindă o latură calitativă și transferul rezultatelor acestor activități între statele membre UE.

15. La act de constatarea că gradul redus de sofisticare al mediului de afaceri și calitatea în general slabă a bazei științifice afectează capacitatea României de a atrage investiții ale întreprinderilor în activități de cercetare și dezvoltare și de a stimula cooperarea dintre sectorul public și sectorul privat în domeniul cercetării și inovării; consideră că mediul de afaceri este robust, cu un regim fiscal favorabil în special pentru IMM-uri, și se așteaptă la rezultate în creștere pe termen mediu.

16. La act de constatarea creșterii negative a creditelor acordate societăților nefinanciare, dar nu consideră că preferința întreprinderilor de a reinvesti profiturile ar reprezenta neapărat o frână în calea dezvoltării, ci ar putea reflecta și o creștere a diversității de finanțare, cu impact benefic pe termen mediu și lung.

17. Este în dezacord cu Comisia Europeană că dificultățile în stabilirea priorităților sunt deosebit de acute la nivel local, deoarece, deși programul național de dezvoltare locală nu are priorități detaliate, acesta a fost elaborat în condițiile unui deficit de infrastructură foarte mare și pornind de la solicitările de pe plan local, astfel încât este firesc să nu îmbrace o formă ierarhizată și cuantificată în detaliu.

18. Semnalează că, deși liberalizarea piețelor de consum casnic este programată să se încheie până în 2018, și că, deși prețurile pentru gospodării rămân la niveluri cu mult sub media Uniunii Europene, acest lucru nu implică în mod necesar un efect negativ sau noi riscuri pentru absorbția fondurilor Uniunii destinate eficienței energetice a clădirilor; reamintește, în acest context, susținerea acordată diversificării ofertei de energie electrică, a producătorilor mici locali și a sistemelor individuale de tip off-grid (denumite și sisteme „insulă”), ceea ce sugerează că prețul curentului electric furnizat de marii distribuitori va juca un rol mai scăzut decât ar fi de așteptat, judecând doar după situația actuală a tipurilor de furnizori.

19. Atrage atenția că slaba dezvoltare a soluțiilor de e-guvernare pentru îmbunătățirea eficienței administrației publice este justificată într-o anumită măsură de numărul foarte

mare de comunități rurale din România, unde, în mod tradițional, comunicarea cu autoritățile se face personal.

20. Atrage atenția că, deși participarea la învățământul pentru adulți în România este printre cele mai scăzute din UE, există planuri de a corela mai bine programele de învățământ cu nevoile angajatorilor și că situația reflectă o valoare redusă alocată învățării de către adulți, ceea ce s-ar cere abordat mai insistent și la nivelul Uniunii, având în vedere că „Economia bazată pe cunoaștere” este un obiectiv al UE.

21. La act cu îngrijorare de faptul că lipsurile materiale grave continuă să reprezinte o provocare, de faptul că multe persoane cu handicap nu își pot permite să cumpere produse considerate a fi de dorit sau necesare pentru a duce o viață corespunzătoare și că o parte considerabilă din copiii din România trăiesc în condiții de lipsuri materiale grave și sunt expuși riscului de sărăcie sau de excluziune socială; asigură că va avea în vedere îmbunătățirea legislației protecției persoanelor cu handicap, inclusiv în ce privește angajarea, și că va depune eforturi susținute pentru protecția familiilor vulnerabile.

22. La act cu îngrijorare de marea discrepanță constatată între speranța de viață în condiții bune de sănătate, estimată la naștere, și speranța de viață care arată că oamenii petrec o perioadă de viață îndelungată în condiții de morbiditate și dizabilitate; recomandă ca medicina preventivă, medicina muncii și asigurarea unui climat favorabil persoanelor în vârstă să fie abordate mai insistent și la nivelul Uniunii, având în vedere faptul că tot mai mulți cetățeni apelează la libera circulație a forței de muncă.

23. Recomandă Comisiei Europene să ia în considerare cu mai multă insistență contracararea deficitului de cerere ce afectează economia Uniunii, mai ales că instituții sau organizații internaționale, precum: FMI, OECD, G20 atrag atenția asupra deficitului de cerere și nevoii de reducere al acestuia prin investiții publice directe, nu doar garanții publice pentru investiții private, așa cum preconizează Planul european de investiții strategice.

24. Regretă că referirile la deficitul de cerere din Analiza anuală a creșterii pentru 2015 au fost eliminate în Analiza anuală a creșterii pentru 2016.

25. Reamintește că divergențele publice asupra diagnosticului crizei ar fi trebuit să conducă, în mod normal, la o analiză mai echilibrată care să ia în considerare, pe de o parte, atât problemele de cerere, cât și cele de ofertă, iar pe de altă parte, atât indisciplina statelor, cât și indisciplina piețelor, în special a celor financiare.

26. Își exprimă preocuparea pentru faptul că raportul se concentrează asupra deficitului de ofertă și a măsurilor pe care România ar trebui să le întreprindă pentru a-l reduce, opțiune ce nu ia în seama incertitudinile analizei diagnostic a economiei Uniunii.

27. Reamintește că PIB-ul potențial nu este o mărime observabilă direct, iar estimarea lui diferă semnificativ în funcție de diverse metodologii de calculare și, mai important, pentru aceeași metodologie, conduce la estimări semnificativ diferite, în funcție de anul în care se face estimarea; în acest context recomandă prudență în procesul de identificare a concluziilor bazate pe o mărime atât de volatilă și ambiguă, mai ales în perioade de fluctuații economice majore, și recomandă elaborarea de scenarii alternative.

28. Semnalează așteptarea pentru o creștere potențială ce ar spori treptat, înainte de a se stabiliza cu puțin deasupra nivelului de 3%, pe termen mediu, dar subliniază că pentru o țară ca România, aflată în proces de recuperare a decalajelor, creșterea cu numai 3% poate fi considerată modestă, chiar în contextul european curent; acesta este însă un scenariu ce necesită un timp îndelungat pentru realizarea convergenței și nu corespunde, așadar, cu obiectivul de ansamblu al Uniunii Europene privind coeziunea.

29. Semnalează că tabloul macroeconomic prezentat de Comisia Europeană nu ia în considerare modul în care se distribuie produsul național, cunoscut fiind că raportul dintre salarii și profituri este critic pentru realizarea creșterii durabile.

30. Semnalează că România are cea mai mică pondere a masei salariale în produsul național din Uniune, aspect pe care raportul îl neglijează, și consideră, din acest motiv, că

Îngrijorarea Comisiei privind creșterea salariilor este discutabilă, în contextul în care în România salariile sunt printre cele mai mici din Uniunea Europeană, iar țintele Strategiei Europa 2020 au în vedere dimensiunea socială, inclusiv reducerea sărăciei și a riscului de sărăcie.

31. Recomandă Comisiei Europene să analizeze cauzele pentru care o măsură rezonabilă, aceea de creștere a salariilor, se realizează pe seama riscului creșterii deficitului bugetar, o tendință care produce o legitimă îngrijorare.

32. Recomandă Comisiei Europene să analizeze și să găsească soluții pentru a scoate România din paradoxul în care se află: are cea mai mare creștere economică în Uniunea Europeană și este printre cele mai sărace țări din UE, chiar pe ultimul loc în ceea ce privește inegalitatea.

33. Recomandă Comisiei să analizeze deficiențele structurale ale modelului de creștere care nu lucrează în beneficiul cetățenilor și să propună modele alternative de creștere inclusivă.

34. Recomandă Comisiei Europene să realizeze o analiză comprehensivă a cauzelor dinamicii productivității, în care să ia în discuție nu numai relația salarii—productivitate, dar și relația profituri—productivitate, pentru a atenua îngrijorarea manifestată față de creșterea salariilor ce se bazează pe o relație ambiguă între salarii și productivitate.

35. Constată că, deși poziția investițională internațională netă (PIIN) s-a îmbunătățit începând cu anul 2012, compoziția sa arată o pondere relativ ridicată a surselor de finanțare volatile, care amplifică riscurile legate de șocuri externe.

36. Atrage atenția că existența unei PIIN negative tinde să mărească diferența între produsul intern brut și produsul național brut, cu consecințe de fapt adverse asupra recuperării decalajelor.

37. În act de constatarea că România a realizat progrese limitate în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice, dar semnaleză că România se încadrează totuși în tendința generală, fapt ce ar trebui să se constituie într-un semn de alarmă asupra adecvării recomandărilor specifice de țară în general și a cadrului temporal în care ele ar trebui îndeplinite.

38. Salută intenția Comisiei Europene de a reduce recomandările specifice de țară și de a se concentra asupra unui număr limitat de priorități semnificative pentru creșterea economică și coeziunea socială.

39. Recomandă mărirea cadrului temporal, cel puțin pentru unele recomandări specifice de țară, la 2—3 ani în loc de 1 an.

40. Constată inadverența între multitudinea de măsuri care trebuie întreprinse și capacitatea de finanțare a acestora, în contextul în care una dintre liniile de forță ale politicii economice recente a UE este responsabilitatea bugetară, realizată în special prin reducerea cheltuielilor.

41. Recomandă Comisiei Europene să facă o analiză a nevoii de finanțare pentru punerea în aplicare a întregului pachet de măsuri din recomandările specifice de țară.

42. Constată că o parte din vulnerabilitățile și provocările identificate nu sunt la îndemâna acțiunilor guvernelor naționale, ci țin de factori externi în afara ariei de acțiune a guvernelor naționale.

43. Atrage atenția asupra faptului că finanțarea adecvată a sistemului de sănătate este limitată de doi factori externi, aflați în afara controlului Guvernului: prețul mare al medicamentelor și

procedurilor medicale determinate de caracterul de oligopol al pieței farmaceutice globale și constrângerile bugetare impuse de reforma guvernancei economice în Uniune, în special Compactul fiscal, iar alternativa finanțării private, spre care este împins sistemul de sănătate din cauza constrângerilor externe menționate mai sus, poate rezolva problema numai pentru o parte a populației, dar cu sacrificarea pachetului de sănătate de bază pentru populația cu venituri mici, majoritară în România.

44. Recomandă îmbunătățirea cooperării la nivel european pentru realizarea investițiilor în tehnologii înalte și analizarea oportunității unui instrument european privind transferul de tehnologie, realizată în întreprinderi publice și private.

45. Atrage atenția că propunerea Comisiei Europene de împărțire în semestrul european și în semestrul național poartă riscul ca parlamentele naționale să fie implicate mai degrabă în urmărirea punerii în practică a recomandărilor specifice de țară și mai puțin în elaborarea priorităților de politici economice care configurează modelul economic pe care se bazează ulterior recomandările de țară; această abordare poate conduce la o deplasare de la legitimitatea parlamentară, esențială în regimurile de democrație liberală, spre legitimitatea tehnocrată, tendință primejdioasă constatată în ultimii ani, mai ales după criza financiară din 2008—2009.

46. Recomandă Comisiei Europene, Consiliului UE și Parlamentului European să caute soluții pentru înzestrarea Uniunii Europene cu instrumente europene care să compenseze restrângerea posibilității de utilizare a instrumentelor naționale, deoarece punerea în practică a recomandărilor specifice de țară are nevoie atât de instrumente naționale, cât și de instrumente europene.

47. Se declară în dezacord cu Comisia Europeană privind estimarea pentru România a unei abateri de la Obiectivul bugetar pe termen mediu în anii 2016 și 2017, precum și o valoare de 3,8% din PIB pentru deficitul bugetar în anul 2017 — ceea ce ar reprezenta o depășire a limitei de 3% din PIB stabilite prin Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ar atrage declanșarea procedurii de deficit excesiv, deoarece, conform datelor oficiale, în anul 2017, deficitul structural este estimat la 2,86% din PIB, în creștere cu 0,13% față de 2016.

48. Remarcă faptul că totalul veniturilor bugetare colectate de Agenția Națională de Administrare Fiscală în anul 2015 a însumat cu 7,8% mai mult decât în anul 2014, ceea ce contrazice afirmația Comisiei Europene conform căreia colectarea impozitelor ar continua să fie nesatisfăcătoare.

49. Subliniază faptul că reducerea TVA la alimente a fost precedată de îmbunătățirea sistemului de monitorizare și a fost însoțită de un număr mare de controale ce au verificat lanțurile tranzacționale și plata TVA aferentă, cu rezultate notabile, care au condus la creșterea gradului de conformare în acest domeniu; aceste rezultate contrazic opinia Comisiei Europene conform căreia cota redusă de TVA pentru produsele de panificație nu și-ar fi îndeplinit obiectivele de reducere a evaziunii fiscale.

50. Precizează că munca nedeclarată și veniturile subdeclarată fac în prezent obiectul inspecțiilor fiscale vizând impozitul pe veniturile de natură salarială la contribuabilii care prezintă risc fiscal, ceea ce este de natură să înlăture îngrijorarea exprimată de Comisia Europeană că astfel de fenomene ar continua să afecteze veniturile fiscale și să perturbe economia.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 10 mai 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 10 mai 2016.
Nr. 45.

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET**

**privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele,
în retragere, a unui general-maior cu două stele, în retragere,
veteran de război din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 73/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general-maior cu două stele, în retragere, veteran de război, Răbăcel *Gheorghe* Gheorghe se înaintează în gradul de general-locotenent cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 10 mai 2016.
Nr. 492.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind înaintarea în gradul general-maior cu două stele,
în retragere, a unui general de brigadă cu o stea, în retragere,
veteran de război din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 73/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea, în retragere, veteran de război, Conțeanu *Dumitru* Petre se înaintează în gradul de general-maior cu două stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 10 mai 2016.
Nr. 493.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de viceamiral cu trei stele,
în retragere, a unui contraamiral cu două stele, în retragere,
veteran de război din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 73/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul contraamiral cu două stele, în retragere, veteran de război, Petre *Ion* Zamfir se înaintează în gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 10 mai 2016.
Nr. 494.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior
cu două stele a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 74/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Harabagiu *Gheorghe* Marius se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 10 mai 2016.
Nr. 495.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 74/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Nicolau *Constantin* Adrian-Cornel i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 10 mai 2016.
Nr. 496.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 74/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Vlad *Constantin* Gheorghită i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 10 mai 2016.
Nr. 497.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 53

din 16 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Biczaz în Dosarul nr. 699/188/2015 al Judecătoriai Biczaz, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.106 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că autorul excepției deduce neconstituționalitatea art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală prin compararea acestuia cu art. 396 alin. (10) din același cod, însă situațiile juridice avute în vedere sunt diferite. Se arată, în acest sens, că nu se poate susține că ipoteza în care se află un inculpat care încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, în etapa urmăririi penale, este identică cu cea a unui alt inculpat care optează pentru recunoașterea, în fața instanței de judecată, a faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu. Se observă că, în situația încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, inculpatul are posibilitatea de a negocia cuantumul pedepsei și modalitatea de executare a acesteia, aspecte procesuale ce nu se regăsesc în cazul recunoașterii faptelor în fața instanței de judecată. Se mai arată că, în această din urmă ipoteză, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor speciale ale pedepsei, dar nu are nicio certitudine cu privire la cuantumul pedepsei sau la modalitatea de executare a acesteia. Se susține, prin urmare, că cele două ipoteze juridice invocate în susținerea excepției sunt diferite, fapt ce justifică aplicarea de către legiuitor a unui tratament sancționator diferit.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința penală nr. 53 din 10 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 699/188/2015, **Judecătoria Biczaz a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Biczaz într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri referitoare la încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției, formulată de inculpat, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută la art. 336 alin. (1) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală creează discriminare între persoanele care, în faza urmăririi penale, încheie acorduri de recunoaștere a vinovăției, și cele care solicită aplicarea procedurii simplificate, recunoscând faptele reținute în sarcina lor prin rechizitoriu în faza judecătii. Se observă că celor dintâi le sunt aplicate pedepse între limitele speciale ale pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunile săvârșite, în timp ce inculpații din cea de-a doua categorie beneficiază de pedepsele prevăzute pentru infracțiunile săvârșite ale căror limite se reduc cu o treime. Pentru aceste motive se arată că legiuitorul a reglementat un regim sancționator mai blând pentru inculpații care își recunosc învinuirea în fața instanței în comparație cu cel prevăzut în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției. În consecință, se susține încălcarea prin textul criticat a prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție.

6. **Judecătoria Biczaz** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține că textul criticat creează discriminare între inculpații care recunosc faptele săvârșite în diferite etape ale procesului penal. Se susține că recunoașterea faptelor în cursul urmăririi penale, prin acordul de recunoaștere a vinovăției, duce la stabilirea unei pedepse între limitele speciale prevăzute de legea penală pentru infracțiunile săvârșite, pe când recunoașterea faptelor reținute prin rechizitoriu, în faza judecătii, are ca efect reducerea limitelor pedepselor prevăzute pentru infracțiunile săvârșite cu o treime în cazul pedepsei închisorii, și cu o pătrime, în cazul pedepsei amenzii. Se observă că aceeași reducere este aplicată și atunci când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art. 377 alin. (5) sau ale art. 395 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de inculpat. Se susține că diferența de tratament sancționator anterior arătată este discriminatorie, încălcând prevederile art. 16 din Constituție.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea constată, însă, că sunt criticate, în realitate, dispozițiile art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013.

11. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală: *„Limitele încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției se stabilesc prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior.”;*

— Art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013: *„La articolul 480, alineatul (3) se abrogă.”*

12. Art. 480 din Codul de procedură penală referitor la condițiile încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției prevedea la alin. (3), abrogat prin dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013, că: *„Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii.”*

13. Se susține că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013, Curtea constată că, prin Decizia nr. 461 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 17 august 2015, a reținut că acordul de recunoaștere a vinovăției reprezintă o procedură specială ce are ca obiect, conform art. 479 din Codul de procedură penală, recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia. Potrivit art. 478 din Codul de procedură penală, în cursul urmăririi penale, după punerea în mișcare a acțiunii penale, inculpatul și procurorul pot încheia un acord, ca urmare a recunoașterii vinovăției de către inculpat. Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi inițiat atât de către procuror, cât și de către inculpat. Limitele încheierii lui sunt stabilite prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior, iar efectele sunt supuse aceluiași aviz. Conform art. 480 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției se poate încheia numai cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani, atunci când, din probele administrate, rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului.

15. Spre deosebire de acordul de recunoaștere a vinovăției, recunoașterea învinuirii are loc în faza judecătii în primă instanță. Aceasta constituie o procedură simplificată de judecare și soluționare a cauzei, în cadrul căreia inculpatul recunoaște situația de fapt reținută în sarcina sa prin rechizitoriu și solicită să fie judecat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale și a înscrisurilor noi prezentate de părți și de persoana

vătămată. Conform art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, în cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele completului pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i, totodată, la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală. Potrivit acestora din urmă, recunoașterea de către inculpat a învinuirii are ca efect reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și reducerea cu o pătrime a acestor limite în cazul pedepsei amenzii.

16. Curtea a reținut, de asemenea, că regimul sancționator prevăzut la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în cazul recunoașterii învinuirii a fost reglementat prin art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală și pentru cazul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției. Art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală a fost însă abrogat prin dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, nefiind astfel niciodată în vigoare. Prin urmare, Curtea a constatat că în susținerea neconstituționalității prevederilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 sunt comparate două texte legale, dintre care unul este în vigoare și este aplicabil în faza de judecată, iar cel de-al doilea nu a fost niciodată în vigoare și, așadar, nici aplicat în cursul urmăririi penale, întrucât a fost abrogat prin legea de punere în aplicare a actului normativ din cuprinsul căruia a făcut parte.

17. Curtea a reținut că, în aceste condiții, neconstituționalitatea textului criticat este dedusă prin compararea celor două instituții sub aspectul regimului sancționator aplicabil, argumentele expuse în susținerea pretensei neconstituționalități referindu-se la posibilitatea aplicării regimului sancționator prevăzut în cazul procedurii recunoașterii învinuirii și cu privire la acordul de recunoaștere a vinovăției. Or, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căroră *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 este inadmisibilă.

18. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate este argumentată prin compararea regimului sancționator aplicabil în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției cu cel aplicabil în cazul recunoașterii de către inculpat a faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu.

19. Referitor la critici de neconstituționalitate similare, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că acestea urmează să fie respinse ca inadmisibile, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne (a se vedea Decizia nr. 362 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 18 noiembrie 2013, și Decizia nr. 823 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 15 februarie 2016).

20. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că prezenta excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bicz în Dosarul nr. 699/188/2015 al Judecătoria Bicz.

Decizia se comunică Judecătoria Bicz și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 73

din 23 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Elisabeta Văcaru în Dosarul nr. 24.306/245/2014/a1 al Judecătoria Iași și care formează obiectul Dosarului nr. 511D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.104D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de Oltița Manafu în Dosarul nr. 13.111/233/2014 al Judecătoria Galați — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent învederează Curții că, în ambele dosare, părțile Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași și Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară au transmis la dosar precizări, respectiv concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând, totodată, că aceasta nici nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea

Dosarului nr. 1.104D/2015 la Dosarul nr. 511D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, menționând, în acest sens, că, prin Decizia nr. LXXII din 15 octombrie 2007, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară nu are calitate procesuală pasivă în cauzele ce au ca obiect plângerile privind cartea funciară întemeiate pe dispozițiile art. 50 din Legea nr. 7/1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Decizia civilă nr. 157 din 5 februarie 2015 și prin Încheierea din 4 iunie 2015, pronunțate în Dosarul nr. 24.306/245/2014/a1 și, respectiv, în Dosarul nr. 13.111/233/2014, **Tribunalul Iași — Secția I civilă și Judecătoria Galați — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Elisabeta Văcaru, respectiv Oltița Manafu, în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva unor încheieri de carte funciară. Curtea Constituțională a fost sesizată de Tribunalul Iași prin decizia prin care acesta a admis recursul declarat împotriva încheierii prin care Judecătoria Iași — instanța investită cu soluționarea plângerii — a respins cererea de sesizare a instanței de contencios constituțional.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat nu asigură egalitatea în fața justiției, Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și oficiile județene ale acesteia fiind favorizate, întrucât sunt exonerate de răspundere față de proprietarii imobilelor ce fac obiectul cadastrului și cărții funciare, de vreme ce nu pot fi chemate în judecată, deși prin atribuțiile lor administrative pot comite abuzuri cu efect de ingerință asupra dreptului de proprietate. Se arată, în acest sens, că, uneori, titularii drepturilor de proprietate sunt puși în situația de a solicita

rectificarea documentelor cadastrale și acced cu dificultate la o soluție favorabilă, mai ales atunci când terenurile fac obiectul unor contracte de vânzare. Se susține, totodată, că justiția nu poate obliga oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară să dea curs cererii de intabulare, întrucât judecata are loc fără citarea acestei autorități.

10. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

11. **Judecătoria Galați — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, precizând că, în funcție de speță, calitate procesuală pasivă într-o acțiune promovată împotriva încheierii registratorului-șef al oficiului de cadastru pot avea doar persoanele care au obținut sau nu intabularea, înscrierea provizorie, notarea sau radierea unui drept imobiliar.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că normele criticate dau expresie caracterului necontencios al procedurii de înscriere în cartea funciară, reglementată de Legea nr. 7/1996, fără să creeze discriminări între persoanele care se adresează Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară, din moment ce acestea se aplică tuturor destinatarilor prevăzuți în ipoteza normei.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise și precizările depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 7 februarie 2013, potrivit cărora „*Soluționarea plângerii împotriva încheierii de carte funciară, a acțiunii în justificare tabulară, în rectificare, precum și prestație tabulară se face fără citarea oficiului teritorial*”. Ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, Legea nr. 7/1996 a fost din nou republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, textul criticat menținându-și conținutul normativ și regăsindu-se la același art. 32.

17. În opinia autoarelor excepțiilor de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 148 alin. (2) care instituie principiul priorității prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și celorlalte reglementări europene cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne. Se invocă, de asemenea, și Protocolul nr. 12 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea generală a discriminării.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat a fost introdus în Legea nr. 7/1996 în anul 2010, după ce în 2007, ca urmare a interpretărilor divergente existente în jurisprudența instanțelor judecătorești în ce privește calitatea procesuală pasivă a Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară în cauzele ce au ca obiect plângerile împotriva încheierilor de carte funciară, Înalta Curte de Casație și Justiție a soluționat un recurs în interesul legii introdus în scopul stabilirii unei soluții unitare la această

problemă. Astfel, prin Decizia nr. LXXII din 15 octombrie 2007, Înalta Curte a statuat că Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară nu are calitate procesuală pasivă în cauzele ce au ca obiect plângerile privind cartea funciară întemeiate pe dispozițiile art. 50 din Legea nr. 7/1996 adică cele referitoare la căile de atac împotriva încheierilor date cu privire la cererile de înscriere în cartea funciară.

19. Prin decizia menționată, Înalta Curte a confirmat soluția acelor instanțe care au apreciat că, din moment ce în cauzele care au ca obiect plângeri formulate împotriva încheierilor de carte funciară instanța nu trebuie să stabilească existența sau inexistența unui drept al Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară, ci doar legalitatea și temeinicia încheierii date în cauză, acesta nu poate fi citat ca parte în proces, singurele persoane susceptibile să aibă calitate procesuală fiind cele interesate potrivit mențiunilor din cartea funciară.

20. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, a fost introdus art. 50¹, care, după republicarea Legii nr. 7/1996, a devenit art. 32, criticat în cauza de față.

21. În vederea soluționării prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 29 din Legea nr. 7/1996, registratorul este investit cu competența de a verifica îndeplinirea unor condiții limitativ enumerate, referitoare la: respectarea condițiilor de formă prevăzute de lege pentru încheierea înscrisului; corectitudinea numelui sau denumirii părților și menționarea codului numeric personal sau, după caz, a numărului de identificare fiscală, codului de înregistrare fiscală ori codului unic de înregistrare; individualizarea imobilului printr-un număr de carte funciară și a unui număr cadastral sau topografic, după caz; existența unei traduceri legalizate, dacă actul nu este întocmit în limba română; existența, după caz, a unei copii a extrasului de carte funciară pentru autentificare, a extrasului de carte funciară pentru informare sau a certificatului de sarcini ce a stat la baza întocmirii actului; existența dovezii achitării tarifului de publicitate imobiliară; îndeplinirea altor prevederi legale stabilite prin legi speciale, a căror verificare se află în competența registratorului.

22. Din această enumerare rezultă că este vorba despre verificarea unor informații cu caracter obiectiv, care presupune activități de confruntare a actelor depuse de solicitant cu exigențe legale clare, explicite și a căror neîndeplinire apare cu ușurință ca evidentă. Așadar, registratorul nu efectuează o analiză internă, subiectivă a cererii, ci se limitează la a cerceta dacă este întrunit un anumit set de condiții, strict și inechivoc prevăzute de lege.

23. Potrivit art. 30 din Legea nr. 7/1996, dacă registratorul constată că actele depuse în justificarea cererii de înscriere în cartea funciară, precum și aceasta din urmă nu întrunesc condițiile de formă cerute de lege pentru validitatea acestora, va respinge cererea printr-o încheiere motivată. Aceeași soluție va pronunța și în cazul în care se solicită înscrierea unui act juridic a cărui nulitate absolută este prevăzută în mod expres de lege sau când nu sunt îndeplinite anumite condiții speciale prevăzute de reglementările în vigoare.

24. Persoanele interesate sau notarul public pot formula cerere de reexaminare a încheierii de admitere sau de respingere, care se soluționează prin încheiere de către registratorul-șef din cadrul oficiului teritorial în raza căruia este situat imobilul. Împotriva încheierii registratorului-șef, aceleași subiecte de drept menționate pot formula plângere, care va fi soluționată de judecătoria în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul. Critica de neconstituționalitate formulată în cauza de față vizează faptul că, la judecarea acestei plângeri, legea prevede că nu va fi citat oficiul teritorial de cadastru, ceea ce ar fi de natură, în opinia autoarelor excepției, să încalce egalitatea în fața justiției, ca urmare a faptului că Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, precum și oficiile teritoriale sunt exonerate de răspundere față de proprietarii imobilelor ce fac obiectul cadastrului și cărții funciare.

25. Față de cele mai sus prezentate, Curtea constată că nu poate reține o asemenea susținere, având în vedere că activitatea oficiilor de cadastru se rezumă la verificarea unor cerințe obiective, rolul acestora fiind de a conferi operațiunii juridice încheiate de părțile raportului juridic generator de drepturi sau obligații susceptibile de a fi înscrise în cărțile funciare un anumit formalism, de natură să consolideze opozabilitatea acestuia față de terți.

26. Deși înscrierea în cartea funciară are, potrivit art. 885 alin. (1) și (2) din Codul civil, caracter constitutiv de drepturi, acest efect este, totuși, consecința actului juridic încheiat de părți, oficiul de cadastru nefiind parte în acest raport juridic. Ca atare, nu față de acesta ar urma să se stabilească un drept potrivit cu prilejul soluționării de către instanță a plângerii împotriva încheierii de carte funciară, ci numai împotriva persoanei care a fost anterior înscrisă ca titular al dreptului de proprietate. Prin urmare, cadrul procesual în care instanța va soluționa plângerea este configurat de coordonatele raportului de drept material dintre părțile actului juridic, instituția care administrează cartea funciară fiind exterioară acestuia. De altfel, potrivit art. 893 lit. a) din Codul civil, înscrierea unui drept real se poate efectua numai împotriva aceluia care, la înregistrarea cererii, este înscris ca titular al dreptului asupra căruia urmează să fie făcută înscrierea.

27. Având în vedere cele arătate, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate de autoarele excepției. Astfel, nu se poate vorbi despre o poziție privilegiată a oficiilor de cadastru, ca urmare a lipsei calității lor procesuale pasive în procesele având ca obiect plângerile împotriva încheierilor de carte funciară. Principiul constituțional al egalității este aplicabil în situații identice sau similare, în situații juridice obiectiv diferite tratamentul este chiar necesar să fie diferit. Or,

asa cum rezultă din cele mai sus precizate, oficiile de cadastru nu pot fi puse, sub aspect procesual, pe poziție de egalitate cu părțile din procesele respective.

28. De asemenea nu este întemeiată nici critica în sensul că oficiile de cadastru și publicitate imobiliară nu sunt obligate să dea curs cererii de intabulare ca urmare a dispozițiilor instanței de judecată. Este de reținut, sub acest aspect că, potrivit art. 31 alin. (6) din Legea nr. 7/1996, hotărârea judecătorească definitivă se comunică din oficiu biroului teritorial al oficiului de cadastru și publicitate imobiliară, de către instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului. Scopul acestei comunicări este, în mod evident, acela de a aduce la cunoștință oficiului de cadastru soluția pronunțată de instanță, pentru ca acesta să poată aduce la îndeplinire obligația stabilită în sarcina sa, în cazul în care aceasta a constatat nelegalitatea sau netemeinicia încheierii de carte funciară contestate.

29. Nu în ultimul rând, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia oficiile de cadastru și publicitate imobiliară ar fi exonerate de răspundere față de proprietarii imobilelor ce fac obiectul cadastrului și cărții funciare, deși prin atribuțiile lor administrative pot comite abuzuri cu efect de ingerință asupra dreptului de proprietate. În acest sens, Curtea observă că art. 915 din Codul civil reglementează răspunderea solidară a oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară de la locul situării imobilului și a persoanei răspunzătoare de prejudiciul cauzat prin efectuarea de înscrieri inexacte în cartea funciară sau prin eliberarea de extrase de carte funciară cu omisiuni sau mențiuni greșite. Într-o asemenea situație, persoana prejudiciată se poate îndrepta atât împotriva funcționarului public vinovat de producerea prejudiciului, cât și împotriva oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară, dacă sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elisabeta Văcaru în Dosarul nr. 24.306/245/2014/a1 al Judecătoria Iași și de Oltița Manafu în Dosarul nr. 13.111/233/2014 al Judecătoria Galați — Secția I civilă și constată că prevederile art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și Judecătoria Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

